

Ustawa

z dnia ..... 2008 r.

o Komitecie Stabilności Finansowej

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Tworzy się Komitet Stabilności Finansowej, zwany dalej „Komitetem”.

2. Celem działalności Komitetu jest zapewnienie efektywnej współpracy w zakresie wspierania stabilności krajowego systemu finansowego.

3. Komitet stanowi forum wymiany informacji, opinii i ocen sytuacji w systemie finansowym w kraju i za granicą oraz koordynuje działania mające na celu utrzymanie stabilności krajowego systemu finansowego.

4. Ilekroć w ustawie jest mowa o krajowym systemie finansowym, należy przez to rozumieć ogół podmiotów podlegających nadzorowi na podstawie ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 49, poz. 328).

Art. 2. 1. Do zadań Komitetu, służących osiągnięciu celu określonego w art. 1 ust. 2, należy w szczególności:

- 1) dokonywanie ocen sytuacji w krajowym systemie finansowym i na rynkach międzynarodowych oraz zapewnienie właściwego obiegu informacji pomiędzy członkami Komitetu dotyczących istotnych zdarzeń i tendencji mogących stanowić zagrożenie dla stabilności krajowego systemu finansowego;
- 2) zapewnienie współpracy pomiędzy członkami Komitetu na rzecz przygotowania procedur współdziałania na wypadek wystąpienia zagrożenia stabilności krajowego systemu finansowego;
- 3) koordynowanie działań członków Komitetu w sytuacji bezpośredniego zagrożenia stabilności krajowego systemu finansowego;
- 4) identyfikacja barier regulacyjnych mogących stanowić zagrożenie utrzymania stabilności krajowego systemu finansowego.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego przedstawia Komitetowi opinię dotyczącą wypłacalności zagrożonych podmiotów, Prezes Narodowego Banku Polskiego - opinię dotyczącą płynności sektora bankowego, a Minister Finansów - opinię w sprawie możliwości wsparcia zagrożonych podmiotów ze środków publicznych.

3. W sytuacji, o której mowa w ust. 2, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego i Prezes Narodowego Banku Polskiego przedstawiają Komitetowi, w zakresie swoich kompetencji, opinie dotyczące znaczenia systemowego zagrożonych podmiotów.

4. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 1, w tym zasady i zakres wymiany informacji, odbywa się zgodnie z przepisami odrębnych ustaw określających zasady działania oraz kompetencje poszczególnych członków Komitetu i reprezentowanych przez nich instytucji.

Rozdział 2

Organizacja Komitetu

Art. 3. 1. W skład Komitetu wchodzi:

- 1) Minister Finansów;
- 2) Prezes Narodowego Banku Polskiego;
- 3) Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego.

2. Przewodniczącym Komitetu jest Minister Finansów.

Art. 4. 1. Przy Komitecie tworzy się Podkomitet Stabilności Finansowej, zwany dalej „Podkomitetem”.

2. Celem działalności Podkomitetu jest analizowanie sytuacji w krajowym systemie finansowym, w szczególności zjawisk w kraju i za granicą, mogących stanowić zagrożenie dla stabilności tego systemu.

3. W skład Podkomitetu wchodzi osoby będące przedstawicielami członków Komitetu, wyznaczone spośród pracowników reprezentowanej przez członków Komitetu instytucji. Każdy z członków Komitetu wyznacza po jednej osobie jako swojego przedstawiciela.

4. Pracami Podkomitetu kieruje przedstawiciel Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

Art. 5. 1. Komitet może powoływać zadaniowe grupy robocze składające się z ekspertów z instytucji reprezentowanych w Komitecie.

2. Do prac w grupach roboczych, o których mowa w ust. 1, mogą być, w razie potrzeby, zapraszani eksperci z innych instytucji posiadający odpowiednią wiedzę i doświadczenie z zakresu działań na rzecz utrzymania stabilności krajowego systemu finansowego.

Rozdział 3

Zasady działania Komitetu

Art. 6. 1. Posiedzenia Komitetu odbywają się nie rzadziej niż raz na sześć miesięcy.

2. Posiedzenia Komitetu są zwoływane przez Przewodniczącego Komitetu z własnej inicjatywy lub na wniosek innego członka Komitetu.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, musi zawierać uzasadnienie zwołania posiedzenia Komitetu, a ponadto może wskazywać proponowany termin tego posiedzenia. Z ważnych powodów posiedzenie Komitetu może być zwołane w terminie innym niż wskazany we wniosku, jednak bez zbędnej zwłoki.

4. Obsługę i przygotowywanie posiedzeń Komitetu zapewnia Ministerstwo Finansów.

Art. 7. 1. Członkowie Komitetu uczestniczą w jego posiedzeniach osobiście.

2. W przypadku, gdy nie jest możliwy osobisty udział członka Komitetu w posiedzeniu, wyznacza on, spośród pracowników reprezentowanej przez niego instytucji, przedstawiciela, któremu podczas posiedzenia przysługują uprawnienia reprezentowanego przez niego członka Komitetu.

3. Członkom Komitetu oraz przedstawicielom, o których mowa w ust. 2, mogą towarzyszyć eksperci z reprezentowanych przez nich instytucji.

4. Na posiedzenia Komitetu, za jego zgodą, mogą być w razie potrzeby zapraszani eksperci z innych instytucji posiadający odpowiednią wiedzę i doświadczenie z zakresu działań na rzecz utrzymania stabilności krajowego systemu finansowego.

5. Eksperti, o których mowa w ust. 4, biorą udział w posiedzeniu Komitetu z głosem doradczym.

Art. 8. 1. Stanowiska Komitetu przyjmowane są jednomyślnie przy obecności wszystkich członków Komitetu.

2. Projekt stanowiska przedstawia Przewodniczący Komitetu.

Art. 9. 1. Posiedzenia Podkomitetu odbywają się nie rzadziej niż raz na trzy miesiące.

2. Podkomitet w prowadzonych pracach kieruje się zaleceniami i wytycznymi przyjętymi w stanowiskach Komitetu.

3. W zakresie trybu zwoływania posiedzeń Podkomitetu i składu uczestniczących w nich osób stosuje się odpowiednio art. 6 ust. 2 i 3 oraz art. 7 ust. 1-3.

4. Obsługę i przygotowywanie posiedzeń Podkomitetu zapewnia Narodowy Bank Polski.

5. Podkomitet przedstawia Komitetowi informacje na temat realizacji wytycznych, o których mowa w ust. 2.

Art. 10. Tryb działania Komitetu i Podkomitetu określa regulamin Komitetu. Przepis art. 8 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 11. 1. Członkowie Komitetu oraz reprezentowane przez nich instytucje mogą dokonywać wzajemnej wymiany informacji, w tym informacji chronionych na podstawie odrębnych ustaw, niezbędnych do prawidłowej realizacji celów Komitetu.

2. Członkowie Komitetu, Podkomitetu, osoby, o których mowa w art. 5 ust. 2, art. 7 ust. 3 i 4 oraz art. 9 ust. 3, a także pracownicy instytucji reprezentowanych w Komitecie są obowiązani do nieujawniania osobom nieupoważnionym informacji, z którymi zapoznali się w trakcie wykonywania zadań związanych z realizacją niniejszej ustawy, z zastrzeżeniem art. 13.

3. Informacje uzyskane przez instytucje reprezentowane w Komitecie podlegają ochronie na podstawie właściwych przepisów o tajemnicy zawodowej lub innej tajemnicy chronionej ustawowo.

4. Do członków Komisji Nadzoru Finansowego przepisy ust. 1-3 stosuje się odpowiednio.

Art. 12. 1. Do współpracy i wymiany informacji z instytucjami realizującymi zadania z zakresu utrzymania stabilności finansowej w państwach członkowskich Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego, Europejskim Bankiem Centralnym, bankami centralnymi wchodzącymi w skład Europejskiego Systemu Banków Centralnych oraz ministerstwami finansów i organami nadzoru nad rynkiem finansowym państw członkowskich Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego stosuje się odpowiednio art. 11.

2. W celu określenia zasad współpracy i wymiany informacji, o których mowa w ust. 1, członkowie Komitetu mogą zawierać porozumienia z instytucjami, o których mowa w ust. 1, w państwach członkowskich Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Rozdział 4

Informacje o pracach Komitetu

Art. 13. 1. Informacje o pracach Komitetu, w tym ustalenia dokonane przez Komitet mogą zostać podane do publicznej wiadomości.

2. O podaniu informacji i ustaleń, o których mowa w ust. 1, do publicznej wiadomości Komitet decyduje w trybie, o którym mowa w art. 8 ust. 1.

3. Informacje i ustalenia podlegające, za zgodą Komitetu, publikacji zamieszczane są na stronie internetowej Ministerstwa Finansów.

Art. 14. Członkowie Komitetu oraz reprezentowane przez nich instytucje nie ponoszą odpowiedzialności za ewentualne szkody, które powstały na skutek decyzji podjętych na podstawie informacji ogłaszanych przez Komitet, jak również w konsekwencji wszelkich innych działań związanych z wykonywaniem zadań z zakresu utrzymania stabilności krajowego systemu finansowego.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 15. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2005 r. Nr 1, poz. 2, z późn. zm.¹⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w ust. 2 po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) działanie na rzecz stabilności krajowego systemu finansowego na zasadach określonych w ustawie z dnia ... 2008 r. o Komitecie Stabilności Finansowej (Dz. U. Nr ..., poz ...);”;

2) w art. 17 w ust. 4 po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) analiza stabilności systemu finansowego;”;

3) po art. 22 dodaje się art. 22a w brzmieniu:

„Art.22a. Prezes NBP uczestniczy w Komitecie Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia ... 2008 r. o Komitecie Stabilności Finansowej.”.

4) w art. 23:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Banki przekazują ponadto na żądanie NBP dane niezbędne do oceny ich sytuacji finansowej oraz stabilności i ryzyka systemu bankowego.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Dane indywidualne, o których mowa w ust. 2, 2a i 3, mogą być wykorzystywane wyłącznie do sporządzania zestawień statystycznych, opracowań, ocen i bilansów oraz międzynarodowej pozycji inwestycyjnej i, z zastrzeżeniem ust. 6-8, nie mogą być udostępniane osobom trzecim.”,

c) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 25, poz. 162 i Nr 61, poz. 410.

- „7. Dane indywidualne, o których mowa w ust. 2, 2a i 3, oraz zestawienia, opracowania i oceny, o których mowa w ust. 6, NBP udostępnia:
- 1) Europejskiemu Bankowi Centralnemu w wykonaniu obowiązków związanych z uczestnictwem NBP w Europejskim Systemie Banków Centralnych oraz innym podmiotom zagranicznym w wykonaniu zobowiązań międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej;
  - 2) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w celu realizacji ustawowych zadań w zakresie zarządzania długiem Skarbu Państwa;
  - 3) innym podmiotom, niż wymienione w pkt 1 i 2, na podstawie odrębnych przepisów.”,
- d) dodaje się ust. 8 i 9 w brzmieniu:
- „8. Dane indywidualne, o których mowa w ust. 3, mogą być udostępniane instytucjom reprezentowanym w Komitecie Stabilności Finansowej
9. Przepis ust. 8 stosuje się odpowiednio do danych zawierających informacje objęte ochroną na podstawie odrębnych ustaw, w tym informacji objętych tajemnicą bankową.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 157, poz. 1119 oraz z 2007 r. Nr 42, poz. 272 i Nr 49, poz. 328) w art. 17 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

- „5. Przewodniczący Komisji może przekazywać instytucjom reprezentowanym w Komitecie Stabilności Finansowej, o którym mowa w ustawie z dnia ... 2008 r. o Komitecie Stabilności Finansowej (Dz. U. Nr ..., poz. ...), informacje uzyskane przez Komisję, w tym także informacje chronione na podstawie odrębnych ustaw, niezbędne dla realizacji ustawowego celu działalności i zadań Komitetu.”.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Część ogólna

W związku z postępującą integracją rynków finansowych w skali międzynarodowej i w efekcie inicjatyw podejmowanych w ramach Unii Europejskiej (UE), w kwietniu 2008 r. państwa członkowskie UE podpisały *Memorandum of Understanding on co-operation between the Financial Supervisory Authorities, Central Banks and Finance Ministries of the European Union on cross-border financial stability* (MoU). Celem MoU, które jest porozumieniem o charakterze dobrowolnym i niewiążącym prawnie, jest wzmocnienie współpracy pomiędzy organami nadzoru, bankami centralnymi i ministerstwami finansów z państw UE w zakresie stabilności finansowej, zarówno czasie spokoju na rynkach finansowych, jak i w razie zaistnienia sytuacji kryzysowej w systemie finansowym. Ze strony polskiej MoU podpisali Minister Finansów, Prezes Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego. Memorandum ma wejść w życie po podpisaniu przez wszystkich sygnatariuszy. Obecne MoU zastępuje MoU z maja 2005 r., które ze strony polskiej memorandum podpisali ówczesny Minister Finansów, Prezes Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczący Komisji Nadzoru Bankowego. Obecne MoU jest efektem realizacji konkluzji Rady ECOFIN z października 2007 r., w których poproszono Komitet ds. Ekonomicznych i Finansowych (EFC) o przygotowanie do wiosny 2008 r. projektu nowego MoU, które będzie uzupełniać to z 2005 r. i zawierać m.in. wspólne zasady zarządzania kryzysowego (*common principles*), praktyczne wytyczne dot. zarządzania w sytuacji wystąpienia międzynarodowego kryzysu finansowego, a także ewentualny międzynarodowy podział budżetowych kosztów kryzysu (*sharing of fiscal burden*).

Przewiduje się, że po podpisaniu MoU przeprowadzona zostanie symulacja zarządzania w sytuacji transgranicznego kryzysu finansowego w ramach UE (planowana wiosną 2009 r.). Jest to kontynuacja i rozwinięcie symulacji zarządzania w sytuacji kryzysowej, która została przeprowadzona w kwietniu 2006 r., w siedzibie Europejskiego Banku Centralnego we Frankfurcie n. Menem. Celem tej symulacji było wypróbowanie procedur i mechanizmów na szczeblu UE i narodowym, które mogłyby zostać wykorzystane w ewentualnej sytuacji kryzysowej z implikacjami systemowymi w więcej niż jednym państwie członkowskim. Następnie, we wrześniu 2006 r. EFC powołał grupę roboczą (AHWG), której zadaniem była szczegółowa analiza zagadnień i problemów zidentyfikowanych podczas powyższej symulacji zarządzania w sytuacji kryzysowej. Rok później, we wrześniu 2007 r., grupa ta przedstawiła EFC i Radzie ECOFIN raport podsumowujący wyniki jej prac, na podstawie którego opracowano projekt konkluzji Rady ECOFIN w zakresie stabilności finansowej.

Do konkluzji Rady ECOFIN z października 2007 r. dołączono ramowy harmonogram działań w zakresie stabilności finansowej przewidzianych do końca 2009 r. Komitety EFC i FSC (Komitet Usług Finansowych) poproszone zostały o monitorowanie i regularne informowanie Ministrów Finansów nt. postępów w zakresie realizacji przyjętego harmonogramu.

Zgodnie z harmonogramem prac w ramach UE w zakresie zarządzania kryzysowego, przyjętym przez Komitet ds. Ekonomicznych i Finansowych (*EFC / Financial Stability Table*) w marcu 2006 r., państwa członkowskie zobowiązane zostały do podjęcia szeregu działań, z których pierwszym miało być utworzenie tzw. krajowych grup sterujących (*domestic standing groups*) w każdym kraju członkowskim. Utworzenie tych grup ma być początkiem tworzenia efektywnych krajowych systemów zarządzania w sytuacjach

kryzysowych. Zgodnie z harmonogramem powinny być one utworzone do lipca 2007 r., co nastąpiło w większości państw członkowskich, natomiast pozostałe, w tym Polska, zasygnalizowały konieczność przedłużenia tego terminu do końca 2007 r. (przed rozpoczęciem kolejnych etapów prac).*

W celu utworzenia krajowej grupy sterującej w Polsce, zwanej Komitetem Stabilności Finansowej, w grudniu 2007 r. zawarte zostało *Porozumienie o współpracy na rzecz wspierania stabilności krajowego systemu finansowego* pomiędzy Ministerstwem Finansów, Narodowym Bankiem Polskim i Komisją Nadzoru Finansowego. Celem działalności Komitetu ma być współdziałanie w zakresie wzajemnej wymiany informacji oraz współpracy pomiędzy instytucjami sieci bezpieczeństwa finansowego (*safety net*), której ramy określają ustawowo sprecyzowane cele i zadania stron porozumienia, realizowane na rzecz wspierania stabilności finansowej. Ponadto, na forum Komitetu mają być uzgadniane działania poszczególnych instytucji przy rozwiązywaniu ewentualnego kryzysu finansowego. W celu nadania odpowiedniej rangi Komitetowi, Rząd RP – na podstawie powyższego porozumienia MF-NBP-KNF – opracował projekt ustawy o Komitecie Stabilności Finansowej, która określa jego utworzenie, organizację, cele, zadania oraz zasady i tryb działania.

---

* Kolejne zadania wynikające z harmonogramu EFC to: wypracowanie planów awaryjnych na wypadek zaistnienia sytuacji kryzysowej (*contingency plans*), a także przeprowadzenie symulacji zarządzania w sytuacji kryzysowej (*crisis simulation exercises*) na poziomie krajowym (zadania te miały zostać wykonane do stycznia 2008 r., ale nie we wszystkich państwach członkowskich UE zostały już zakończone).

UZASADNIENIE

Część szczegółowa

Przepisy ogólne (Rozdział 1)

Art. 1

Podobnie jak w przypadku unijnego *Memorandum of Understanding* (z maja 2005 r. i z kwietnia 2008 r.), a także polskiego *Porozumienia o współpracy na rzecz wspierania stabilności krajowego systemu finansowego* pomiędzy Ministerstwem Finansów, Narodowym Bankiem Polskim i Komisją Nadzoru Finansowego (z grudnia 2007 r.), ustawa przewiduje, że współpraca na rzecz wspierania krajowego systemu finansowego (wymieniona w art. 1 jako główny cel istnienia Komitetu) ma opierać się na istniejących strukturach instytucjonalnych oraz obowiązujących rozwiązaniach prawnych, nie naruszając kompetencji i zakresu odpowiedzialności instytucji.

Art. 2

W związku z powyższym, w art. 2 wymieniono jedynie wybrane zadania Komitetu, natomiast ich szczegółowy zakres znajduje się w odrębnych ustawach regulujących funkcjonowanie instytucji, które mają swych przedstawicieli w Komitecie.

Organizacja Komitetu (Rozdział 2)

Art. 3

Stosunkowo nieliczny skład Komitetu, który tworzą Minister Finansów, Prezes Narodowego Banku Polskiego i Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego, wynika z konieczności zapewnienia możliwości szybkiego podejmowania decyzji w sytuacji kryzysowej przez kluczowe instytucje mające działać na rzecz rozwiązania tego kryzysu. Jest to też spójne z MoU przewidującym wzmocnienie współpracy pomiędzy organami nadzoru, bankami centralnymi i ministerstwami finansów z państw UE w razie zaistnienia sytuacji kryzysowej w systemie finansowym.

Art. 4

Z kolei szerszy skład utworzonego przy Komitecie Podkomitetu Stabilności Finansowej wynika z faktu, że jest on organem wspierającym Komitet i powinna zostać możliwie najszersza reprezentacja instytucji, które swoimi działaniami umacniają zaufanie do rynku finansowego i wchodzi w skład krajowej sieci bezpieczeństwa finansowego.

Art. 3.2. i art. 4.4

W celu zapewnienia odpowiedniego podziału kompetencji pomiędzy Ministerstwem Finansów i Narodowym Bankiem Polskim, postanowiono, że Przewodniczącym Komitetu jest Minister Finansów, a pracami Podkomitetu kieruje przedstawiciel Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

Art. 5

W razie potrzeby, gdy np. zachodzi potrzeba szczegółowej analizy określonego zagadnienia, Komitet może powoływać zadaniowe grupy robocze składające się z ekspertów z instytucji reprezentowanych w Komitecie.

Zasady i tryb działania Komitetu (Rozdział 3)

Art. 6-10

Artykuły te zawierają niezbędne ustalenia proceduralne dotyczące posiedzeń, w tym zasady podejmowania decyzji (pozostałe, bardziej szczegółowe kwestie dot. trybu działania Komitetu i Podkomitetu ma określać regulamin). W zakresie trybu zwoływania posiedzeń Komitetu i Podkomitetu oraz składu uczestniczących w nich osób, stosuje się analogiczne przepisy. Stosunkowo niewielka reprezentacja Komitetu (3 podmioty) oraz waga poruszanych przez Komitet zagadnień wydają się być uzasadnieniem do wprowadzenia na tym poziomie zasady jednomyślności (art. 8 ust. 1).

Art. 6.1 i art. 9.1

Jeśli chodzi o częstotliwość posiedzeń, to w przypadku Podkomitetu, którego zadaniem jest szczegółowe analizowanie zjawisk i sygnałów zagrażających jego stabilności, niezbędne są częstsze posiedzenia, w związku czym ustawa przewiduje, że odbywają się one co najmniej raz na trzy miesiące (art. 9.1). Natomiast w przypadku posiedzeń Komitetu, mających charakter bardziej strategiczny (m.in. określanie kierunków dalszych działań) wystarczająca jest mniejsza częstotliwość spotkań, w związku czym ustawa przewiduje, że odbywają się one co najmniej raz na sześć miesięcy (art. 6.1).

Art.11-12

Artykuły te zawierają postanowienia dotyczące poufności informacji uzyskanych w ramach wykonywania obowiązków związanych z pracami i obsługą Komitetu i Podkomitetu. Przepisy te stosuje się odpowiednio również do współpracy i wymiany informacji z instytucjami realizującymi zadania z zakresu utrzymania stabilności finansowej w państwach członkowskich Unii Europejskiej i Europejskiego Obszaru Gospodarczego (bankami centralnymi, ministerstwami finansów i organami nadzoru nad rynkiem finansowym).

Informacje o pracach Komitetu (Rozdział 4)

Art. 13

Artykuł ten stanowi, że informacje o pracach Komitetu mogą – za zgodą członków Komitetu – zostać podane do publicznej wiadomości. Jest to jednak prawo, a nie obowiązek, w związku z czym informacje o pracach Komitetu nie muszą być podawane po każdym jego posiedzeniu.

Art. 14

Artykuł ten wprowadza zasadę wyłączenia odpowiedzialności członków Komitetu oraz reprezentowanych przez nich instytucje za szkody, które ewentualnie wynikłyby w związku z wykonywaniem działań nałożonych przez niniejszą ustawę. Wynika to z faktu, że prace Komitetu dotyczą bardzo delikatnej materii, jaką jest stabilność systemu finansowego (lub, innymi słowy, zapobieganie jego ewentualnej destabilizacji), a działania związane z wykonywaniem zadań w tym zakresie, nawet jeśli zawsze podejmowane w dobrej wierze, mogą prowadzić do powstania ewentualnych szkód. Ewentualne szkody mogą również powstać na skutek decyzji podjętych na podstawie informacji ogłaszanych przez Komitet, za

co również członkowie Komitetu ani reprezentowane przez nich instytucje nie mogą ponosić odpowiedzialności.

Zmiany w przepisach obowiązujących (Rozdział 5)

Art. 15 i 16

Artykuły te wskazują przepisy w ustawie o NBP i w ustawie o nadzorze nad rynkiem finansowym (dotyczące udostępniania i wymiany informacji), w których niezbędne jest dokonanie zmian z uwagi na zapewnienie właściwego wykonywania zadań przez Komitet.

Art. 17

Artykuł ten określa datę wejścia w życie przepisów ustawy (po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Niniejszy projekt ustawy oddziałuje w szczególności na następujące podmioty:

- Ministerstwo Finansów,
- Narodowy Bank Polski,
- Komisja Nadzoru Finansowego.

2. Wpływ aktu normatywnego na dochody i wydatki budżetu i sektora publicznego.

Wejście w życie projektowanych przepisów o utworzeniu Komitetu Stabilności Finansowej oraz Podkomitetu Stabilności Finansowej nie spowoduje zmniejszenia dochodów, a także zwiększenia wydatków budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

3. Wpływ aktu normatywnego na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie wpłynie na rynek pracy.

4. Wpływ aktu normatywnego na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozwiązania ustawy o działalności Komitetu Stabilności Finansowej, zakładające efektywną współpracę na rzecz wspierania stabilności krajowego systemu finansowego, powinny przyczynić się do wzmocnienia pozycji gospodarczej Polski w segmencie obrotu związanego z uczestnictwem na rynku finansowym.

Wymiana informacji i działania podejmowane w związku z realizacją ustawowych zadań Komitetu mających na celu ochronę, utrzymywanie stabilności finansowej i zapobieganie kryzysom finansowym prowadzą do zwiększenia konkurencyjności Polski w obrocie dokonywanym na rynku finansowych.

5. Wpływ aktu normatywnego na sytuację i rozwój regionalny

Regulacje projektu ustawy nie będą miały wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

6. Wskazanie źródeł finansowania

Realizacja założeń projektu ustawy nie wiąże się koniecznością ustanowienia dodatkowych źródeł i nie powoduje obciążenia strony wydatkowej budżetu państwa.

7. Konsultacja społeczne i informacje

Projekt ustawy będzie przedmiotem uzgodnień wewnątrzresortowych w Ministerstwie Finansów i uzgodnień międzyresortowych.

W trybie uzgodnień międzyresortowych projekt ustawy zostanie poddany szerokim konsultacjom społecznym. W ramach konsultacji projekt będzie opiniowany m. in. przez Komisję Nadzoru Finansowego, Izbę Zarządzających Funduszami i Aktywami, Izbę Domów Maklerskich, Giełdę Papierów Wartościowych w Warszawie S.A., Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A., Krajową Radę Banków Depozytariuszy, Związek Banków Polskich, Polskie Stowarzyszenie Inwestorów Kapitałowych, Biuro Informacji Kredytowej SA, Fundację na Rzecz Kredytu Hipotecznego, Polską Izbę Ubezpieczeń, Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, Bankowy Fundusz Gwarancyjny, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, Konferencję Przedsiębiorstw Finansowych w Polsce, Izbę Gospodarczą Towarzystw Emerytalnych. Zostanie przedłożony również do zaopiniowania Narodowemu Bankowi Polskiemu.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 7 lipca 2005r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), projekt ustawy zostanie udostępniony na stronach urzędowego informatora teleinformatycznego – Biuletynu Informacji Publicznej.

8. Zgodność z prawem Unii Europejskiej

Projekt ustawy jest zgodny z prawem UE – opinia UKIE wyrażona w dniu .....